

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.500
Letna naročnina L. 3.000
Letna inozemstvo L. 4.000
Pošno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 41 (1121)

Gorica - četrtek, 15. oktobra 1970 - Trst

Posamezna številka L 70

Italija uvaja razporoko

Laicistične stranke — od desničarskih liberalcev preko socialistov vseh odtenkov do komunistov — so uspеле po dolgih prizadevanjih s svojim predlogom, da se tudi v Italiji uvede razporoko. V petek, 9. oktobra malo po 22. uri so senatorji s poimenskimi glasovanjem odobrili zakon o razporoki, pred časom že sprejet od poslanske zbornice.

Za zakon je glasovalo 164 senatorjev, proti pa 150. Vzdržal se ni nihče. Prav je, da zapišemo, kateri senatorji so smatrali za stvar svoje vesti, da se zoperstavijo razporoki. Bilo je to 134 demokristjanov, 11 neofašistov, dva monarhisti, en Južni Tirolec (Volgger), dosmrtni senator Gronchi in liberalec Finizzi.

LEONEJEVO POSREDOVANJE

V senatu se je zadeva razporoke izkazala za laicistične stranke težja, kot so si predstavljali. Pri enem tajnih glasovanj, ki so pričela postopek v senatu, so pristaši razporoke zmagali le za en glas večine. To je povzročilo pri laicistični pravi preplah. Zase so računali, da imajo za seboj večino sedem do osem glasov. Sedaj pa so odkrili, da razpolagajo le z enim glasom!

Prišlo se je iskanje teh »prostih strelcev«. Nahajali naj bi se med liberalci. Nervoza je rasla in z njo napetost med senatorji. Laicisti so zahtevali javno glasovanje, da bi izvajali tako moralni pritisk na »neveste«. Nemir je zašel v samo vladno. Nekateri so že govorili o možnosti vladne krize.

Tedaj je nastopil dosmrtni senator Giovanni Leone in predlagal, naj bi nekatere točke zakona popravili tako, da bi bil sprejemljiv tudi za demokristjane. Njegov predlog je bil sprejet, prišlo je do poprakov in nato je bil zakon — seveda ob nasprotovanju demokristjanov — sprejet. Ker pa je bil sprejet v drugačni obliki kot v parlamentu, bo moral ta še enkrat o njem glasovati. Zgodilo naj bi se to proti koncu prihodnjega meseca.

Senator Leone je svoje posredovanje tako razložil: »Naj bo jasno: mi demokristjani smo in bomo vedno proti razporoki. Toda ker smo spoznali, da nismo številčno tako močni, da razporoko zavrnemo — in v demokrističnem režimu se je treba z dejstvi sprizniti — smo se držali načela, da je bolje dogodke spremljati in delati na to, da bodo povzročili čim manj škode. Na lastno pobudo sem torej začel posredovanje v prepričanju, da bi utegnil storiti kaj koristnega.«

Glasovanje se je izvršilo nato v mirnem vzdušju ter z javnim glasovanjem. Celo komunistični senator Terracini je priznal nasprotnikom razporoke doslednost in zaslug, da so pripadniki laične skupine izboljšali zakon v ozračju strpnosti ter s tem uveljavili najvišje načelo parlamentarnega sistema.

STALIŠČE CERKVE

Sv. Sedež senatorju Leoneju očividno ni delal težav v njegovem posredovanju. V sredo 7. t. m. — ko je bila Leonejeva akcija v polnem razmahu — je sv. oče sicer govoril v splošni avdienti o nerazvezljivosti zakona, a se je prvi tem skliceval le na evangelijsko — »naj človek ne loči, kar je Bog združil« —, ne da bi konkretno kaj omenil glasovanje v italijanskem senatu. Pravilo, da če bi bil sv. oče zavzel izrecno odklonilno stališče, bi lahko sprožil v enem delu Krščanske demokracije odpor do Leonejevega posredovanja in s tem morda povzročil vladno krizo.

Sv. Sedež se zaveda, da je vprašanje razporoke bolj stvar življenja po veri kot civilne zakonodaje. Minili so časi, ko je skušala Cerkev braniti evangelijske zapovedi s pomočjo državnih zakonov. Danes je mogoča le ena pot: kdor je katoličan iz prepričanja, se sploh o razporoki ne bo menil, ker va, da je zakon zakrament in zato neločljiv. Kdor pa po veri ne živi, bi bilo nesmiselno, da ga Cerkev z državnimi zakonom silil k nerazvezljivosti zakona, ki ga je on že zavrgel.

Seveda pa kot kristjani ne moremo biti veseli, da se je tudi Italija pridružila tistim državam, ki si pomagajo za urejanje razdržitih družinskih skupnosti z razporoko. »L'Osservatore Romano« glasovanje v italijanskem senatu takole komentira: »Uvedba razporoke pomeni rano za lateranske dogovore, sprejete popolnoma svobodno s Sv. Sedežem. Za nas katoličane ne more biti drugega kot vir žalosti, in to ne samo iz verskih nagibov, temveč tudi iz civilnih in družinskih. Izkušnja v deželah, ki razporoko že imajo, priča, da razporoka ne zdravi, temveč slabi in razkraja družino.«

Bolj kot razporoko potrebuje Italija zdrave družinske zakonodaje. To je poudaril tudi predsednik senata Fanfani, ko je ob koncu glasovanja dejal: »Čutim dolžnost izraziti željo, da bosta vlada in obe zbornici čimprej sprejeli korenite ukrepe za spremembo pogojev, v katerih sedaj družine živijo (stanovanja, zdravstvo, delo, vzgoja), da jim bo tako zajamčeno zdravo, delovno, vedro življenje ob strnjjenosti v sladkem ljubezenskem objemu.« —ej

Končno se smemo imenovati Slovenci

V zamejstvu in v domovini je sprejem zakonskega predloga svetovalca dr. Stoker naletel na velik odmev. Skoro vsi časopisi so pisali o zmagi dežele Furlanija-Juljska Benečija nad rimskim centralizmom. Pisal pa je o tem tudi italijanski tisk. Vsekakor je to skoro zgodovinski dogodek, saj vemo, kako težko je včasih doseči nekaj načelnega za naše slovenske pravice. Zakon Slovenske skupnosti v deželnem svetu ne rešuje konkretno slovenskih vprašanj, nedvomno pa odpira vrata, tako v deželnem kot tudi v državnem okviru, konkretnemu reševanju mnogoterih še odprtih vprašanj.

Če pomislimo na ne tako davne čase fašizma, ko nismo bili pravzaprav deležni omenbe v zakonih, na ulicah pa opljuvani za »ščave«, če pomislimo na trpko dobo, ko smo skoro morali biti v podzemlju kot neki nomadi, »znani, a neimenovalni« ljudje s posebnimi interesi, potem je ta zakon prinesel nedvomno novo, svežega zraku v našo stvarnost.

Stokov zakonski predlog bo odprl — vsaj upamo — novo stran v zakonskih določilih dežele Furlanija-Juljska Benečija. Posebej v zadevah, ki so v izključni pristojnosti deželnege sveta, kot na primer vprašanje oznake krajev in socialno-ekonomske prihodnosti Slovencev v naši deželi itd., bo ta zakonski predlog odigral

pozitivno vlogo. Prav tako pa bo odigral važno vlogo v vseh tistih vprašanjih, ki zadevajo slovensko manjšino in ki se jih je dežela bala dotakniti konkretnije. Važen pa je ta zakon tudi zaradi tega, ker bo veljal po vsem ozemlju naše dežele, torej tudi v Beneški Sloveniji in v Kanalski dolini. Poleg tega pa bo marsikomu med nami, ki se ga je že oprijemal čut manjvrednosti pred italijanskim prebivalstvom, vlil nove osveščevalne slovenske zavesti. Morda se bo odlej marsikdo bolj zavedel svojega jezika, svojega rodu in svoje dolžnosti, ki mu jo je naložil sedanji čas: da je namreč tvorec predvsem pravične bodočnosti, v kateri ne bo ljudi s težnjami po asimiliranju svojega sodržavljanca, ki ni istega rodu oz. jezika.

Je pa dokončno izglasovanje jako pomembno za nas tudi zaradi tega, ker je ponovno izpričalo resnico, da smo še mladi narod, ki si mora vse svoje pravice še priboriti z vztrajnostjo, z delom in ne s kakimi demagoškimi prijemi, ki nas ne privedejo nikamor. In če smo voljni si vztrajno prizadevati za konkretno uresničitev naših upravičenih narodnostnih zahtev, potem to pomeni, da smo v našem delu stvarni, preudarni in dalekovidni. Morda smo torej res stopili na novo, širšo in ravnejšo pot. Bog daj, da bi bilo tako!

Uporno mesto

Od kar je bilo sklenjeno, da bo mesto Catanzaro sedež nove kalabreške dežele na skrajnem jugu Italije, živi mesto Reggio Calabria ob mesinskem prelivu v stanju upora, protestov, štrajkov in uničevanja javnih naprav. Tri mesece že trajajo spopadi med manifestanti in policijo, ki skuša vzdrževati red.

Zlasti hudo je bilo zadnji teden: vsi dohodi v mesto so blokirani, železniški promet preko ožine med Sicilijo in Kalabrijo onemogočen, ulice v temi, ker je skoro vsa javna razsvetljava uničena, manjka električni tok, šole so zaprte, trgovine prav tako.

Policija se sme le braniti; nič čuda, da pride do žrtev. V nedeljo so bili ranjeni trije karabinjerji, eden tako hudo, da bo verjetno ostal hrom za vse življenje. To pot so levičarske stranke izjemoma na strani policije, kajti za Reggio Calabria kot sedež dežele se v prvi vrsti ženejo desničarji in demokristjani.

Stalna napetost v Reggio je končno prisilila vladu, da je dala izjavo, v kateri pravi, da bo parlament odločil, kje naj

bo sedež dežele. Ta izjava je nekoliko pomirila prebivalce v Reggio. Vse kaže, da bo morala vlada žrtvovati Catanzaro. In če potem izbruhnejo nemiri v tem mestu? Očividno je, da vladi manjka potrebna avtoriteta, da bi uveljavila svojo voljo. Seveda to ne prispeva k utrditvi demokracije na italijanskem jugu.

Iznani duhovniki

Bolivajska vlada je izgnala štiri duhovnike in enega pastorja, ki so predavali na univerzi v mestu La Paz. Obtožila jih je, da so se vmešavali v notranjo politiko države. Bolivajska škofovska konferenca je nato zahtevala, naj vlada opraviči svoj ukrep. Trije izgnani duhovniki so člani jezuitskega reda. Vodstvo reda grozi, da bo red prenehal z vsakim delovanjem v deželi, kjer vlada krši človeške pravice njenih članov. Iznani duhovniki so se le trudili, da bi se v Boliviji uvedel družabni red, ki bi bil bolj človeški in bolj krščanski v skladu z navodili Cerkev.

Avstrija je proslavila koroški plebiscit

Ne samo Koroška, lahko rečemo vsa Avstrija je stala v soboto, 10. oktobra v znamenju 50-letnice koroškega plebiscita. Veliki dogodki se dalj časa vnaprej pripravljajo in pogosto tudi najjavljajo. Ostra diskusija okoli plebiscita se je na Koroškem začela že novembra lanskega leta, ko si je drznil državni arhivar Neck z Dunaja na osnovi še neodkritih dokumentov v predavanju pred izbrano celovško publiko trditi, da slavni »Abwehrkampf« (v katerem so, kakor je znano, koroški brambovci popolnoma podlegli) ni imel skoraj nobenega vpliva na mirovno konferenco v Parizu in njeno odločitev, naj Korošci v ljudskem glasovanju sami izpovejo, v okviru katere države hočejo živeti. Trditev, da je do glasovanja prišlo po diplomatskih kanalih, je hudo vznemirila brambovce, ki so doslej bili vajeni, da je

vsa dežela pridno ponavljala slavospeve, ki so si jih sami vedno peli.

VROČE OZRAČJE

Da letošnje poletje ni ostalo prehladno, je spet skrbel neki koroški (katoliški!) časopis, ki je opozoril na nevarnost, da se pripravljiva ustanovitev podružnice tovarne Gorenje iz Velenja v Pliberku, kjer bi izdelovali komunistične hladilnike (Katol. glas je o tem poročal). V zadnjih tednih se je vzdušje v tej zadevi še zaostrilo.

Sploh se je v Pliberku v teh dneh marsikaj dogajalo. Dne 27. septembra so odkrili spomenik približno dvesto korošcem, ki so jih jugoslovanski partizani po drugi svetovni vojni odpeljali neznanokam. Nepristranski opazovalci so izrazili svoje začudenje nad datumom odkritja spomenika, kajti to 25-letnico bi vendar morali obhajati že skoraj pol leta prej. Tudi transparenti, ki so jih nekateri nosili s seboj niso bili ravno izraz zblizanja.

Pa tudi na slovenski strani niso vsi spali. Mladinske skupine, ki stojijo izven političnih strank, so po svoje dvignile precej prahu. »Problemi«, glasilo Koroške dijaške zveze, so v kratkih, a silno značilnih citatih nakazali vso smešnost odkritega in prikritega nemškega nacionalizma v deželi.

Ogorčenje po vsej deželi pa so povzročili Kladvovci s tretjo številko svojega glasila. Naslovna stran namreč kaže persiflažo tistega plakata, ki ga v teh dneh najdemo v vseh koroških izložbah in še drugje: paradnega Korošca, ki oddaja svoj glas. Tega Korošca so torej Kladvovci oskrunili s tem, da so mu dali fiziognomijo Walt Disneyevega Dagoberta Duck.

NAPOVED IZGINOTJA SLOvencev

Med številnimi publikacijami, ki so izšle ob koroškem prazniku, je žal veliko premalo pozornosti vzbudil »Klic domovine«, ki ga izdaja »Kärntner Heimatdienst«. Tam namreč beremo, da Abwehrkampf tudi po petdesetih letih še nikakor ne more biti končan in da se bo nadaljeval tako dolgo, dokler ne bo izginil eden izmed obeh narodov na Koroškem. Slovenski nacionalizem, ki predstavlja peto kolono v službi jugoslovanskega imperializma, samo čaka na priložnost, da bo spet skušal raztrgati Koroško. Na »uro X« se pripravljata na ta način, da zahteva dvojezični pouk na osnovnih šolah, dvojezične topografske napise, polagoma zaseda vsa javna mesta in upravi južne Koroške, v zadnjem času pa celo skuša dirigirati delovno ljudstvo preko jugoslovanskih direktorjev in mojstrov v komunističnih državnih tovarnah na južnem Koroškem.

Celo vrsto več ali manj znansstvenih publikacij tu ne bomo naštevati. Naj omenimo, da je dr. Valentin Inzko, dolgoletni predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev izdal idejno-politično študijo o koroških Slovcenih v evropskem prostoru, kjer najprej poda zgodovinski pregled Slovencev v republiki Avstriji, nato je ponatisnjen program Narodnega sveta v obeh deželnih jezikih in končno je objavljen še referat o manjšinah v prostoru Alpe-Adria. Za Slovence je v teh dneh bila

najbolj razveseljiva napoved, da bodo začeli z gradnjo poslopja za slovensko gimnazijo spomladi leta 1971. To je izjavil prosvetni minister prejšnji teden, ko je javnosti predstavil modela dveh gimnazij, ki bosta v kratkem dobili streho: velikovške gimnazije, ki je prvotno bila uvrščena na 13. mestu in slovenske gimnazije, ki mora že nad 13 let uživati gostoljubnost drugega zavoda in ima zato izključno popoldanski pouk.

POTEK SLOVESNOSTI

Spominke slavnosti so se začele že pred tedni. V spomin na plebiscit so koroški športniki npr. vrteli kolesa, brcali žogo in tekmovali na razne druge načine, predvsem pa je vsa dežela v teh tednih streljala... Tudi posamezne občine so morale svoje proslave opraviti že prej, tako da se je 10. oktobra vsa dežela mogla zbrati na osrednji deželni proslavi v Celovcu. Poseben odbor je s pripravami začel že pred poldrugim letom.

Na predvečer so potem po vsej Koroški plapolale zastave v koroških in avstrijskih barvah, na hribih in gorah, pa tudi v nizinah, so goreli kresovi, v Celovcu se je na slavnostnem zasedanju zbral občinski svet, višek pa je bilo zasedanje deželnege zbora, kateremu je prisostvoval poleg državnega predsednika Franca Jonasa tudi zvezni kancler Kreisky z večino članov vlade.

Slavnostni dan se je pričel z vznemirljivo vestjo: časopisi so poročali, da so neznanorci v noči od 8. na 9. oktober nemškim krajevnim napisom v Psinji vesi in v St. Janžu v Rožu ter v Štebnu in v Šmihelu nad Pliberkom z rdečim lakom dodali še slovenska krajevna imena. Poleg tega so našli na Strugi v Rožu, blizu dravskega mostu, ob spomeniku za padle brambovce razstrelivo, ki pa ni eksplodiralo, ker je verjetno veter ugasnil svečo, ki bi ga morala sprožiti.

Kljub temu pa so proslave ta dan potekle izredno mirno. Zjutraj je bila na celovškem pokopališču spominška proslava za padle brambovce, na kateri je spregovoril deželni glavar Hans Sima, ki je na koncu dejal, da je naloga vseh deželanov ustvariti miren svet v svobodni Koroški. Nato se je ob desetih pričel mogočen slavnostni sprevod, ki ga je docela prenašala avstrijska televizija in je trajal nad tri ure. Nad 70 godb in blizu 15.000 ljudi je v sprevodu korakalo skozi celovške ulice, vmes pa 120 z raznimi simboli okrašenih vozil. Od brambovcev preko političnih in kulturnih delavcev do raznih stanov je v sprevodu vse bilo zastopano. Po sprevodu je bila na Novem trgu glavna slovesnost, na kateri je množici govoril najprej predstavnik brambovcev, nato pa še deželni glavar, zvezni kancler in državni predsednik. Govorniki so izrazili veselje nad dejstvom, da je koroška dežela po zaslugi brambovcev in koroških glasovalcev ostala svobodna in nedeljena. Slovenski poslušalci so z zadovoljstvom zabeležili, da v govorih ni bilo od mnogih pričakovane napadalne note, pač pa so bili tudi začudeni, da Slovencev niso dosti omenili. Morda so jih hoteli več ali manj prezreti, ker se slovenske organizacije proslav niso hotele udeležiti.

MOHORJEVE KNJIGE ZA LETO 1971

Odbor Goriške Mohorjeve družbe najavlja za leto 1971 naslednje knjige:

1. **KOLENDAR 1971** z zelo bogato, pestro in sodobno vsebino. Številne slike in fotografije pozivljajo in dokumentirajo dogajanja. Veren prikaz našega življenja!
2. **Vinko Beljčič: MED MEJNIKI**, zbirka črtic.
3. **Hubert Močnik: SPOMINI IN IZKUSTVA**. Priznani goriški šolnik in vzgojitelj nam v svoji življenjski zgodbi prikaže nastanek in razvoj šolstva na Goriškem, trnjevo pot naših šolnikov pod fašizmom in obnovo slovenskega šolstva pod zavezniškimi. Delo je izredne zgodovinske važnosti.
4. **Franz Heinrich Ackermann: GOBAVI LORD** v prevodu gđc. Nade Konjedic. Povest zelo napete vsebine nam razkriva ozadje framasonskih lož in veličino krščanske ljubezni, ki iz framasonskega lorda ustvari apostola gobavcev.

Odbor GMD prosi poverjenike, naj pohitijo z vpisovanjem v GMD in naj sporočijo v Gorico višino naročil, da se lahko določi naklada knjig. Prav tako naj pošljejo naročila rojaki, ki žive izven Primorske (Mohorjeva pisarna, Riva Piazzatta 18, 34170 Gorizia). Če bi jih bilo v istem kraju kaj več, naj nam sporoče isti naslov za vso skupino.

Drugo ekumensko potovanje po Bosni in Dalmaciji

Sarajevski nadškof dr. Smiljan Cekada je bil tudi tako ljubezljiv, da nam je posredoval obisk pri predsedniku islamske skupnosti v Bosni Aginjaju Fedži. Za ta obisk je vladalo med nami veliko zanimanje; radi smo se ga udeležili, čeprav smo morali za to žrtvovati popoldanski počitek.

TOPLO SREČANJE Z MUSLIMANSKIMI PREDSTAVNIKI

Zbrali smo se v veliki sobani, pokriti z dragocenimi preprogami. Vse naokoli so stali z rdečim žametom pokriti divani in po rokovanju s predsednikom Aginjajdom in njegovim tajnikom Huseinom Dodžom smo posedeli po mehkih divanih. Predstavnik islamske vere sta na vse naredila lep vtis. Bila sta prijazna in izrazila svoje zadovoljstvo, da so v našem odposlanstvu tudi ženske.

Najprej smo zapeli pesem in sicer drugo kitico »Večerja zadnja«, kjer pravi besedilo, da bodo iz tega vsi spoznali, da se ljubimo med seboj. Dr. Kosmač je razložil namen našega obiska in željo, da bi med nami prišlo do zblizanja in sodelovanja na področjih, ki so nam skupna, na socialnem, kulturnem in karitativnem in da jim zato prožimo roko v pozdrav in vabilo za sodelovanje.

Tajnik Husein Dodž je s pristranostjo odgovoril, da oni prožijo ne samo eno, temveč obe roki v prijateljski pozdrav nam vsem z željo, da bi do tega zblizanja in sodelovanja kmalu prišlo. »Vi ste ljudje,« je dejal, »in mi smo ljudje, vi verujete v enega Boga, mi tudi. To nas veže in nas bo še bolj vezalo v prihodnje. Vera v duhovne vrednote bo rešila svet.«

Povedal je, da so tudi oni že poskusili zblizanje vsaj na karitativnem polju. V Jugoslaviji, da je preko tri milijone muslimanov. Izrazil je tudi željo, da bi prišlo do izmenjave muslimanskih in katoliških govornikov; Bog ve, če bi morda več ne dosegel muslimanski duhovnik v katoliški cerkvi in obratno.

Poslovidli smo se kot največji prijatelji. Res smo bili veseli tega obiska in upamo, da je bilo tudi obratno tako.

Ze proti večeru je šlo, ko smo z avtobusom zapustili Sarajevo in se v predmestju vkrcali v male štiridesetne kabine, ki so nas preko strmin pripeljale z žičnico na Trebičevcih, 1629 m visoko planino nad Sarajevom.

Naš »uradni fotograf« župnik Bogomil Brečelj je še komaj ujel zadnje otenke zahajajočega sonca. Potem so se počasi začele prižigati na nebesnem oboku prve zvezde in kmalu jim je drugovalo morje luči spodaj v Sarajevu. Bil je prekrasen

pogled, ki smo ga še posebno uživali pri vožnji navzdol.

Tudi zadnje noč smo mirno prespali v sarajevskem hotelu »Evropa«. Zjutraj smo poiskali frančiškanske cerkve sv. Antona, kjer je bila koncelebrirana sv. maša. Cerkev je moderno zgrajena in na stranskem oltarju je velik kip sv. Antona. Povedali so nam, da pred tem kipom molijo tudi pravoslavni in muslimani. Za praznik svetega Antona pripeljejo muslimanski verniki poln voz rož in sveč in jih poklonijo temu vsem priljubljenemu svetniku.

Po zajtrku v hotelu smo zapustili Sarajevo in odrinili dalje preko Ivan planine, mesta Konjica in Jablanice do Mostarja.

Zgonik - Križ spet na cerkvenem stolpu

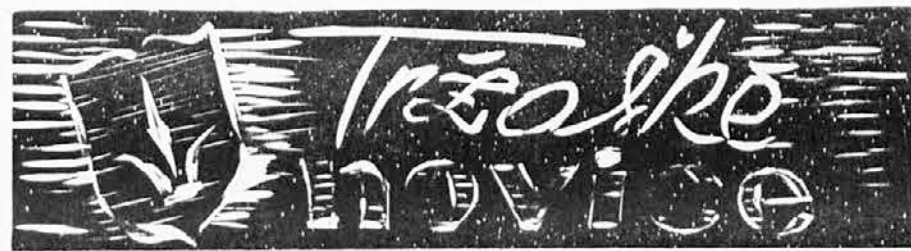
14. junija letos ponoči je divjala po Krasu huda nevihta. V Stivanu je strela zadela črpalke za vodovod in pokvarila naprave. Tudi nad Zgonikom je divjalo neurje. Švigale so strele in ena teh je udarila v zvonik, ki ni imel strelodvoda. Križ na zvoniku, ki je stoletja dokazoval, da ima tudi Zgonik božje svetišče v svoji sredi, je strela omajala tako, da se je ob prvem vetru odtrgal in padel na streho.

Od tiste viharne noči tudi električno zvonjenje ni več delovalo. Več dni smo bili brez zvonjenja. Električne naprave so bile sicer kmalu popravljene, a zvonik je ostal brez križa. Nekaj časa je ležal na streghi. Končno so prišli gasilci z Opčin z lestvami in so spustili križ na tla.

Domači kovači iz Saleža so križ odnesli v delavnico, ga popravili, prebarvali in spet pripeljali v Zgonik. Medtem se je pričelo delo za napeljavo strelodvoda. Treba je bilo dvigniti križ, ki tehta nad 70 kg, na vrh strehe in ga vzdati. Drugo delo za strelodvod je bilo že končano, a manjkalo je križ, na katerem je stal strelodvod. Na pomoč so prišli gasilci iz Trsta. Ni šlo brez težav.

Končno so 2. septembra prišli gasilci z najbolj visokimi lestvami (45 m). Zidarja Drago Grilanc in Aldo Živec ter Oreste Frontini od tvrde Ergon iz Ancone, usposobljenca za namestitve radioaktivnih strelodvodov, so šli na streho, zidarja Sergej iz Praprotna in Ivan Knez pa sta povlekla križ navzgor in kar je bilo potrebno za popravilo strehe.

Hvala Bogu, vse je šlo po sreči. Križ so postavili, ga vzdali in streho popravili. Tako je spet križ na svojem starem mestu, s križem pa še radioaktivni strelodvod. Ob tej priložnosti se župnik lepo zahva-

Protest Slovenske skupnosti v Dolini

Slovenska skupnost v dolinski občini je sprejela odločen protest proti zapostavljanju domačinov pri sprejemanju k natečaju ANCIFAP za zaposlitev v tovarni Grandi Motori ter ga posredovala občanom v obliki tiskanega letaka. Ta protest je krajevna javnost ugodno sprejela ter upa, da bodo odgovorni krogi krivico popravili ter spoštovali dana zagotovila o zaposlitvi primernega števila domačinov v novi tovarni. Pri tem bo seveda potrebna čim bolj enotna akcija vseh občanov ne glede na strankarsko pripadnost.

Izvoljeni svetovalec Slovenske skupnosti skrbno zasleduje dogajanje v občini ter potrebe občanov. Na zadnji seji občinskega sveta (1. oktobra) je svetovalec Glavko Petaros seznanil odbor z vsemi nevesčenostmi, ki jih povzročajo kamnolom nad Borštom, zlasti prah ob vetrovnem vremenu. Svetovalec B. Zuljan iz Ricmanj pa se je zavzel za to, da bi občina pravočasno pred mrzom oskrbela šole s suhimi drvmi. Obenem mu je župan na zadevno vprašanje pojasnil, da je občinski mrliški voz že usposobljen za počasno vleko.

Sobotni večeri v Slov. klubu

S pričetkom šolskega leta so se v Slovenskem klubu v ul. Donizetti ponovno začeli zbirati na sobotnih večerih dijaki naših višjih srednjih šol. Kot je povedala predsednica kluba Alenka Rebula, bodo posvetili nekaj večerov koroški tematiki.

Obnovljeni križ na vrhu zgoniškega cerkvenega stolpa

»Se nekaj vam je treba,« pravi Díaz. »Varuha, da vas ne oropajo.« Gledam ga. Pa sem razumel. Izročil mi je samokres. Vsi naj bi videli, in vsepovsod naj se zve, da ima novi gospod samokres. Ni bila neumna ta misel. Lanús je bil razvpit kot razbojniško gnezdo.

NA BINKOSTNO NEDELJO 1950

Sladko sem zaspal. Nič me ni motilo. Zjutraj šele sem razumel, zakaj je don Luis poudaril, da mora priti še z zidarsko žlico. Stranišče je bilo postavljenno, toda polno spotik. Vodo sem hitro dobil iz črpalke. Ko sem si vse ogledal, sem videl: pravo apostolsko ubožstvo je to. Saj prav to je zame.

Stopim v cerkev. Skoro sem pozabil, da imam tukaj Gospoda Jezusa. Kako smo ljudje nehvaležni! On je prišel, da me

sprejme, da dá prvi blagoslov, jaz sem pa pozabil nanj. Da le večna lučka ni nanj pozabila! Pa je bilo vse v redu.

Kmalu so se zaslišali glasovi. Odrpem cerkvena vrata in že so prvi vstopili.

»Gospod, ali naj potrkavamo? so že bili naši fantje pri rokah. Poiskali so lestev v cerkvi in udarili po bronu. Bila je binkostna nedelja in za nas vse še poseben praznik, saj bo tukaj danes prvič slovenska maša.

Ob osmih je bila kapela kar polna samih Slovencev. Veselo je pel harmonij, še bolj veselo pevski zbor. Vsem se je zdelo, da so doma, spet doma. Četrto ure hoje do cerkve, potrkavanje, skromna cerkva.

Vsem je sijala radost z obrazov. Sedaj pa naša Slovenska vas že ne bo več zapuščena. Imamo cerkev in gospoda po našče.

Ob devetih je bila maša za farno ob-

čestvo. Prišlo je kakih petdeset oseb, največ otrok.

Veselo je pel tudi z njimi harmonij. Mirko je dvignil svoj mogočni glas, da so mu morali vsi slediti. Gosposdična Rosenda Rojas je vodila sveto mašo. Okrog harmonija se je kar hitro nabralo pevcev, ki so pokazali, da imajo voljo in glasove za petje, tako da je po maši Mirko imel z njimi prvo pevsko vajo.

V gručah so stali pred cerkvijo ljudje, ki jih je glas harmonija privabil in imeli pač svoj razgovor. Eni veseli, drugi pa tudi nejevoljni, češ kaj je treba »farja« Pompeju.

Seestra je seveda po prvi maši odhitela domov, da bo praznik tudi na mizi. Nace in Mirko sta me pa počakala in me spremila na dom, do kamor je bilo po argentinskem štetju deset kvader, po našem pa 15 minut mirne hoje.

Obisk britanskega veleposlanika

Pretekli četrtek je prispel na kratek obisk v Trst britanski veleposlanik v Rimu Sir Patrick. Sestel se je z najbližjimi mestnimi oblastmi ter z britansko kolonijo v našem mestu. Obiskal je tudi nekatere industrijske objekte v naši deželi.

Nastop orkestra »Miramar«

V sredo, 7. t.m. je v škedenjski kino dvorani nastopil harmonikarski orkester »Miramar«, ki ga vodi prof. Elizana Zajec. Omenjeni orkester je pred kratkim žel lepo priznanje na tekmovanju v Paviji. V škedenjski kino dvorani je navdušil poslušalce z izvajanjem priljubljenih odlomkov iz svetovne glasbene zakladnice.

Nastop zborov iz Vrtojbe in iz Mirna

Zadnje nedeljo smo v dvorani Katoliškega doma v Gorici zopet začeli s kulturnim delovanjem. Otvoritev jesenske sezone je za nas pomenila tudi začetek kulturne izmenjave med Gorico in najbližji sosedi onstran državne meje, saj sta prvič nastopili na samostojnem koncertu dve pevski skupini iz Mirna in Vrtojbe pri Gorici. Te misli je v pozdravu omenil tudi g. Viktor Prašnik, ki je v imenu Zveze slovenske katoliške prosvete zadel prisrčno dobrodošlico gostom z onstran meje, pozdrav pa je v imenu gostov in Zveze kulturnih organizacij Nove Gorice vrnila gospa Alenka Saksida.

Goriški publikli sta se predstavila moški zbor iz Vrtojbe pod vodstvom Ivana Siliča ter moški zbor iz Mirna, ki ga vodi Antek Klancič. Oba sta imela na svojem programu predvsem slovensko narodno pesem, ta pristni izraz ljudske duše. Koncert je začel moški zbor iz Vrtojbe, ki je odpel med drugimi Vodopivčev »Kraško jesen«, Avgusta Lebana »Podoknico«, Franceta Marolta »Barčico«, Karla Pahorja »Pa se sliši«, Zorka Prelovca »Karlina«, Rada Simonitiča »Sijaj mi sončece«, Danila Bučarja »Da te ni«, Ubaldia Vrabca »Bratci veseli« in Vinka Vodopivca »Zabjlo svatbo«. Zbor iz Vrtojbe, ki je številen v sestavi in glasovno izrazit, odlikuje toplina in izvajanje naše slovenske pesmi. Poleg naše zborovske literature pa je segel tudi na dela jugoslovanskih avtorjev in odpel lepo Gotovčev skladbo.

Moški zbor iz Mirna je v svojem programu odpel vrsto znanih slovenskih skladb. Omenimo naj Aljaževa »Soči«, Zorke Prelovca »Sedem si rož«, Petra Jereba »O kresu«, Bučarja »Dečle, to mi povej«, »Vodopivčev« »Zelbjarsko«, »Tam, kjer pisana so polja«, Simonitičjevo dalmatinsko »A ča« ter za finale koračnico iz Zajčeve opere »Nikola Zrinjski«. Mirni zbor je sicer po sestavi manjši, a dosegel je prav dober zvočni efekt in pokazal veliko smisla za dinamiko.

Oba moška zbora naše Goriške z onstran meje sta znana kot prizadevni pevski skupini, ki z veliko in ljubečo vztraj-

Otvoritev nogometnega igrišča v Bazovici

V nedeljo, 11. oktobra so v Bazovici slovesno odprli novo nogometno igrišče in s tem kronali svoje dolgoletne napore in sanje o lastnem športnem igrišču. Je to eno najlepše uredjenih nogometnih igrišč na Tržaškem. In kar je pri tem najbolj važno poudariti, večino dela — in tega ni bilo malo — so opravili domačini sami. Zato je bilo v nedeljo njihovo zadovoljenje nad tem opravljenim delom veliko in upravičeno.

Uradna otvoritev igrišča se je izvršila v nedeljo dopoldne ob veliki udeležbi domačinov ter številnih predstavnikov drugih športnih, prosvetnih in političnih organizacij s Tržaškega. Prisotni so bili tudi vsi slovenski župani in deželna svetovalec dr. Stoka in Lovriha ter poslanec Škerk. Po raznih pozdravih in nagovorih je župnik msgr. Zivic blagoslovil novo igrišče. Dejal je pri tem, da ima sedaj Bazovica vse potrebne pogoje in sredstva za bratsko sodelovanje med vaščani na vseh področjih. »Zakaj — je dejal pesnik Kosovel — v tej pokrajini kameniti je vse lepo in prav: živeti, boriti se ter biti mlad in zdrav!«

Prekrasen sončni dan je popoldne privabil veliko število gledalcev na novo igrišče, na katerem sta se v prijateljski tekmi pomerili moštvi bazoviške »Zarje« in Brega.

T.B.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Sporod od 18. do 24. oktobra 1970

Nedelja: 9.35 Po domače z ansamblom Mihe Dovžana. 10.50 Otroška matineja. 18.30 Mestece Peyton - film. 21.35 Godala v ritmu. 22.10 Teroristi - dok. film.

Ponedeljek: 18.00 Zgodbe o Tuktuju. 18.30 Od zore do mraka. 20.35 N. Vidal: Hišica iz sanj - franc. TV drama.

Torek: 17.45 Mala lupinica. 18.00 Risanke. 19.05 O našem govorjenju. 19.30 Zgodovina kozmetike. 20.35 Gospa Miniver.

Sreda: 17.50 Zaklad kapitana Parangala. 18.35 Na sedmi stezi. 20.35 I. Torkar: Zlata mladina. 22.35 Mednarodni jazz festival v Ljubljani: Mladi levi.

Četrtek: 17.45 Veseli tobogan: Zagorje. 18.30 S festivala športnih in turističnih filmov v Kranju. 19.05 Enkrat v tednu. 20.35 A. J. Cronin: Primeri dr. Filaya. 21.25 Kulturne diagonale. 22.00 Beethovna simfonija.

Petek: 17.45 Bratovščina sinjega galeba. 19.05 Karamoja - nerazviti? 20.45 Oddaja o OZN. 21.20 Pogled nazaj - češki film.

Sobota: 15.05 Dunaj: Koncert ob 25-letnici OZN. 18.25 Ivanhoe. 18.50 Ansambel Rudija Bardorferja. 19.20 S kamero po svetu. 21.40 Skrivnosti morja. 22.05 Ne-premagljiv - film.

Nova doba mojega življenja se je začela sedaj. Moj delokrog se je utesnil v moje moje vikarije.

Nisem hotel razmišljati, da bo potrebno lastno gospodinjstvo. Saj imam blizu sestri! Če bo treba, si bom pa tudi sam kaj pripravil. Pa to je bila majhna skrb. Za denar se vse takoj dobi. To ni tako kot na Kureščku nad Igom v Sloveniji, kjer ni žive duše blizu.

Naslednje jutro sem že pogledal v najbližjo šolo in nato sem obiskal še vse druge, da navežem stike s šolsko oblastjo. Moral sem misliti na otroke. Nisem nalezl na ovire v nobeni od štirih šol in sem zastavil načrt, da bo otroško velikonočno obhajilo konec julija, kar se je tudi zgodilo. Od tistega dne sem vpeljal tudi otroško mašo ob pol enajstih.

(Se bo nadaljevalo)

† Msgr. Janez Hladnik

97 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Dež je ponehal, tako da smo na zaprtem dvorišču lahko pomodrovali. Za konec je bila še skromna zakuska. Vsi so bili polni velikega upanja. Don Luis Tomasi je povedal, da pride dokončat še nekatera zidarska dela. Dokončana je že bila »velika« soba, kjer bom živel in spal in »malas«, kjer bo zakristija. Obe sta merili skupaj 15 kv. metrov. Velika je imela prostor za posteljo, omaro in mizo. V mali je mizica služila za pisarno in zakristijo. Vse je bilo še prazno. Nameraval sem iti spat še k sv. Rozi, toda že je don Eugenio prišel posteljo.

Duhovna obnova goriške mladine

V nedeljo, 4. oktobra je bila na Mirenskem gradu duhovna obnova za goriško mladino; tokrat za fante in dekleta skupaj. Vodil jo je g. Gašper Rudolf, župnik iz Mirna; udeležba je bila kar zadovoljiva: približno 50 iz mesta in vasi ter še nekateri iz Mirna.

Dopolodne smo najprej poslušali nekaj misli o temi »Mi in naš čas«; govornik nam je prikazal nekatere negativne strani pri vzgoji, ki jo je dobila naša generacija ter pri tem nakazal, v kakšno smer naj mlajši obrnemo svoje kritično gledanje na delovanje starih.

Drugi govor pa je bil o naši duhovni rasti; g. Rudolf je zlasti poudaril pomen molitve v vseh njenih oblikah, od navadnega razgovora z Bogom do svete maše. Krepko osebnost kristjana si more vsakdo zgraditi le s težavo in molitve je k temu gotovo najvažnejši pripomoček; saj vsi čutimo, da je lahko biti kristjan, dokler to ne zahteva od nas več kot nedeljsko mašo; ko bi pa morali pokazati, kaj smo na svojem delovnem mestu, v družbi, na zabavi, stopijo v ospredje drugi interesi, ki so večkrat nevedni kristjana. Govornik je rekel, da bi morali redno moliti, na ure bi morali meriti čas, ki ga posvetimo molitvi; in to bi nam dalo moči, da bi znali ob vsaki priliki prav ravnati.

Popoldne smo se razgovorili o sv. maši, o njenem pomenu ter o veljavnosti in potrebi raznih reform v liturgiji. Zaključili smo pod večer s sv. mašo pri oltarju žalostne Matere božje, kateri je posvečena cerkev na Mirenskem gradu.

Mislimo, da je duhovna obnova uspela in se moramo za to zahvaliti g. župniku Gašperju Rudolfo, ki je znal vse pritegniti s svojimi pristranskimi in domačimi besedami. Veseli smo, da ni bila poglobljena tema spolnosti ter odnosi med fanti in dekletji, kajti mislimo, da je prvi problem za vsakega kristjana ta, da spozna svoje dolžnosti. Če v resnici razume pomen ljubezni do Boga in do bližnjega, bo ob vsakem trenutku dobro vedel, kako mora ravnati.

Prêtresljivo slovo od žrtev eksplozije

V četrtek, 8. oktobra se je Gorica množično poslovila od sedmih karabinerjev, ki so bili izgubili svoja mlada življenja 6. oktobra ob eksploziji grelnega kotla v njihovi vojašnici na Tržaški cesti.

V sredo je prebivalstvo nenehno obiskovalo vojašnico »Cascino«, kjer so bile izpostavljene žrtve nesreče zadnji počastitvi. Pogrebne svečanosti so se izvršile v cerkvi sv. Ignacija na Travniku, kamor so že v zgodnjih jutranjih urah prepeljali krste s trupli mladih ponesrečenec. Najmlajši od njih ni dopolnil niti 19 let.

Mašo z adužnico je v prisotnosti goriškega nadškofa msgr. Cocolina opravil vojaški vikar msgr. Curazzo ob konsekraciji več vojaških kuratorov. Na ulicah, kjer naj bi šel pogrebni sprevod, se je zbralo izredno mnogo občinstva. Sprevod je krenil po korzu Italija do parka Rimembranza, kjer se je razšel. Krste ponesrečenec iz bližnjih krajev so odpeljali na vojaških vozilih, druge bolj oddaleč pa so odpredili po železnici. Predhodno je krste s ponesrečenci še enkrat blagoslovil msgr. Cocolin. Poseben oddelek jim je izkazal zadnjo vojaško čast, godba je zaigrala vojaško uspavanko, na nebu pa je skupina devetih nadzvočnih letal spremljala žalostni sprevod.

Poveljstvo prizadetega bataljona karabinerjev je med tem prejelo številne sožalne brzojavke. Med njimi je bilo tudi sožalje Slovenske demokratske zveze iz Gorice.

Porast vpisanih na slovenskih srednjih šolah v Gorici

V vseh štirih slovenskih srednjih šolah v Gorici je letos 338 dijakov in dijakinj (lani 300, prodlanski 281). Porast je očividni.

Na enotni srednji šoli v ulici Randaccio imajo letos dvanajst razredov. V tej šoli je vpisanih skupno 243 dijakov, t. j. v prvih razredih 89, v drugih 85, v tretjih pa 69.

Na klasični gimnaziji in liceju v ulici Croce je letos 32 dijakov (lani 28). Četrta gimnazija ima deset gojencev, peto sedem, prvi licej štiri, drugi šest, tretji pet.

Na učiteljski šoli je letos 24 dijakov. Stevilo se vsako leto spreminja, ker zavisi

to od tega, kam se dijaki po končani srednji šoli vpišejo.

Lepo se razvija trgovska šola, ustanovljena komaj pred dvema letoma. Letos ma že vse tri razrede in je pred kratkim dobila pravno priznanje. Na tej šoli je letos 39 dijakov (lani 25). Prvi razred jih obiskuje 16, drugi 14, tretji devet.

Predavanje o Koroški

Te dni, ko v Avstriji toliko proslavljajo koroški plebiscit, je prišel med nas na Goriško stari in vedno zaželeni znanec s Koroškega Vinko Zaletel. Tudi on je želel govoriti o Koroški, ki ga je po letu 1945 tako gostoljubno sprejela in kateri je g. Vinko ostal nato zvest vse do danes. Pričakovali smo sicer, da nam bo spregovoril o onih za nas Slovence usodnih dneh pred petdesetimi leti. Toda predavatelj se je temu izognil. Menil je, da to ni njegovo poslanstvo. On je želel slovenski značaj Koroške podčrtati na drug način: popeljal nas je skozi štiri letne čase in ob slikah ter pesmi pokazal, kako so dosežani rodovi iz vere in zakoreninjenosti v svoje slovensko poreklo razvili svoj način življenja, običaje in tradicijo. Seveda smo uživali ob njegovem podajanju in obenem doživljali tragedijo našega življenja na Koroškem. Dosedaj Slovenci na Koroškem niso hoteli umreti. So mar sedaj to voljo do življenja izgubili?

G. Zaletel je govoril trikrat: v nedeljo 11. oktobra v Steverjanu in Standrežu, v ponedeljek zvečer pa v Katoliškem domu v Gorici. Želimo, da nas čimprej spet obišče, saj njegova popolna torba še daleč ni izčrpana.

Na misijonsko nedeljo

18. oktobra 1970 ob 16,30

vsi vabljeni na prireditve v Katoliškem domu. Na sporedu je igra v izvedbi kat. kulturnega društva »Hrast« iz Doberdoba

»PRISEGA OPOLNOČI«
(Cigan Marko)

V odmorih srečolov za misijone
Vstopnina 200 lir, mladina 100 lir

Ob 15. uri bo v cerkvi sv. Ignacija na Travniku misijonska pobožnost. Govoril bo g. kaplan iz Solkana. Tudi k tej pobožnosti vsi iskreno vabljeni!

Zlata poroka v Rupi

V petek zvečer 9. oktobra je bila v rupeški cerkvi ganljiva slovesnost zlate poroke, ki sta jo obhajala domači cerkovnik Ludvik Kogoj in njegova žena Pepca. Jubilejno sv. mašo je opravil krajevni dušni pastir g. prof. Drago Butkovič, ki je podčrtal skromnost in požrtvovalnost obeh zlatoporočencev. Domači pevski zbor je vso slovesnost še povzdignil.

Vsem zamejskim Slovincem sta jubilanta lahko vzgled zaradi svojega praktičnega krščanskega življenja, ki sta ga vedno gojila, zaradi medsebojne ljubezni, ki ju je vedno povezovala in zaradi zvestobe materinemu jeziku, ki ju je neprestano odlikovala. Ljubila in gojila sta cerkveno in narodno pesem tudi v najbolj temnih časih našega naroda.

Slavljencema se s najlepšimi željami pridružuje tudi naš list, ki ga oba od začetka izhajanja zvesto prebirata.

Standrež

Letošnje delovanje našega prosvetnega društva se je pričelo preteklo nedeljo s kulturnim večerom o Koroški. Priljubljeni predavatelj g. Vinko Zaletel nam je ob 50-letnici koroškega plebiscita prikazal v barvnih slikah bogatstvo ljudskih šeg in navad te prelepe slovenske dežele. Predavanje nam je obenem razodelo vso skrb in prizadevanje Korošcev in njihovih voditeljev, da si ohranijo svojo govorico in tradicije.

»Standreški zvon«

Izšla je oktobska številka »Standreškega zvona«, ki ga izdaja uredniški odbor prosvetnega društva »Standrež«. Naslovnica stran je posvečena pisatelju Francetu Bevku. Sledi nadaljevanje zgodovinskih zanimivosti Standreža pod naslovom »Standrež v starih imenih«, ki ga skrbno pripravlja prof. Rado Bednarik. List vsebuje tudi razna poročila o kulturnem in športnem delovanju v vasi, o šolskem stanju ter o problemu otroškega vrtca. Kot običajno je na zadnji strani križanka in pesmica iz ciklusa »Tončkove prigode«.

V nedeljo, 18. oktobra ob 20. uri bo v župnijski dvorani v Standrežu

SKAVTSKI VEČER

Nastopajo mladi skavti s petjem, humorjem in diapozitivi o taborjenju. Vabljeni vsi prijatelji mladine!

Š P O R T

IX. Memorial M. Filej 1970

Prihodnje dni se bodo začela prva tekmovanja, ki so na programu letošnjega Memoriala M. Filej.

Odbojka — to je tisti šport, ki ga naša društva največ gojijo in v katerem se najbolj odlikujejo —, bo prva na vrsti. Tekme se bodo vršile v dneh 16., 17. in 19. oktobra na dveh igriščih na odprtem: v Gorici na igrišču Olympije v Katol. domu in v Standrežu na igrišču za cerkvi. Vsak večer bosta na vsakem igrišču dve tekmi ob 10,15 in 21,15. Vsaka tekma se bo igrala na dva dobljena seta od treh možnih. Če bo prijavljenih moštev šest ali več, bodo razdeljena v dve skupini.

Kolesarska tekma se bo vršila v nedeljo 18. oktobra dopoldne. Prijavljeni tekmovalci, tako mladinci (letnik 1954 in mlajši) kot člani (letnik 1953 in starejši), naj se zberejo do 8,45 na dvorišču Katol. doma. Tekmovati se bo smelo samo z navadnimi kolesi (izključena so »dirkalna« kolesa); prestave so dovoljene. Proga za člane bo merila okrog 10 km, za mladince pa okrog 5 km.

Namizni tenis se bo vršil v prostorih Katol. doma v Gorici v dneh 21., 22. oktobra z začetkom ob 20,15. Zrebanje prijavljenih igralcev in igralke se bo izvršilo dne 21. oktobra ob osmih zvečer. Tekmovalci naj prinesejo s seboj loparčke.

KRATKE NOVICE

Tečaj o misijonskih vprašanjih

Na katoliški univerzi v Milanu se je nedavno zaključil Teden za študij o misijonskih vprašanjih. Študij se je vršil na podlagi poročil odličnih poznavalcev misijonskih dežel. Razpravljali so npr. o graditvi miru v deželah tretjega sveta, o svobodi mladih Cerkev, kakšna priprava je potrebna za delo v tretjem svetu, dolžnost bogatih držav do tretjega sveta,

Dokument za ekumensko delovanje

Tajništvo za zedinjenje kristjanov je izdalo poseben dokument, ki prinaša razmišljanja in nasvete za ekumensko delovanje. Predsednik tajništva kardinal Wilibrands pravi, da je dokument namenjen predvsem v pomoč škofovskim konferencam.

Medicinski kolegij za delo v misijonih

V Padovi deluje že 20 let univerzitetni kolegij za dijake, ki študirajo medicino in se pripravljajo za delo v misijonih. V tem času je okoli 150 zdravnikov in zdravnic končalo svojo pripravo in odpotovalo na delo v misijonske dežele.

DAROVI

Za Katoliški glas: Tri družine Semolič iz Ronk 5.000 lir.

Za Alojzijeve: M. Avber, Samatorca, 5.000 lir; F. B. 5.000 lir; Julka Brajnik v spomin Antona Ušaja 2.000 lir.

Družina Vetrov daruje za Katoliški dom, Alojzijeve in Zavod sv. Družine po 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob dr. Mirka Legiša daruje Jože Vižintin, Gorica, za Alojzijeve in za Zavod sv. Družine po 5.000 lir.

Za svetoivanski Marijin dom: K. T. lir 20.000, Levstik-Rus lir 10.000, Hedvika Kandut v spomin pok. ravnatelja Ivana Sancina lir 1.000.

Za Marijanišče na Opčinah: A. Z. v svoji oporoki poklanja 25.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Članom III. reda v Gorici. Zaradi misijonske nedelje odpade redni sestanek v cerkvi sv. Ivana. Člani in članice naj se udeležijo misijonske pobožnosti v cerkvi sv. Ignacija ob 15. uri in po možnosti tej sledeči prireditvi v korist misijonov v Katoliškem domu ob 16,30.

Nova knjižica. V založbi »Knjižica« je te dni izšla v zvezi z misijonsko nedeljo knjižica »Misijonar Baraga«. Najprej je prikazan misijonski lik Barage, nato je opisana katoliška Cerkev v Baragovi deželi, sledi sestavek, kdaj bo Baraga svetnik in nazadnje so poročila, kako Baraga uslišuje.

Slovensko gledališče v Trstu bo uprizorilo Tolstojevo dramo »Moč teme« sledeče dni: v nedeljo 18. oktobra ob 16. uri (okoliški abonma), v soboto, 24. oktobra ob 20,30 (red A) in v nedeljo, 25. oktobra ob 16. uri. Predprodaja vstopnic se vrši vsak dan od 12. do 14. ure in eno uro pred pričetkom predstav.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 18. do 24. oktobra 1970

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za harfo. 10.45 Za dobro voljo. 11.15 Oddaja za najmlajše: G. Boldrini: »Skrivnost Etruščanov«. Drugi del. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 U. Betti: »Hiša na vodi«. Igra v treh dejanjih. 17.30 Revija zborovskega petja. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Iz slovenske folklorne: »Ljudske pesmi«.

Ponedeljek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.35 Vaše čtivo. 18.30 Deželni skladatelj. 19.15 Zbor »Ermen Grion« iz Tržiča. 20.35 Pesmi od vsepoved. 21.00 Romani, ki so vplivali na zgodovino.

Torek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Komorni koncert. 19.10 E. Cevc: Preprostveni stvari (2) »Miza«. 19.20 Moški zbor »Srečko Kumar« iz Repna. 20.35 De Banfield: »Alisa«, opera v enem dejanju in štirih scenah. 21.50 Glasba v polmraku.

Sreda: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce. 17.35 Slovarček sodobne znanosti. 17.55 Jevnikar: »Slovenščina za Slovence«. 19.10 Higiena in zdravje. 19.40 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.10 Družinski obzornik. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Umetniki in občinstvo, glasbena kramljanja. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 A. Pregarc: »Razpetost«. Radijska drama. 21.15 Skladbe davnih dob.

Petek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Sodobni slovenski skladatelj. 19.10 C. Schwarzenberg: Zgodovinski razvoj socialnega skrbstva v Italiji (4) »Preporod: Cavour in Mazzini«. 19.20 Pojeta Darjo in Darko s Triom Bordon. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Veseli motivi. 12.10 L. Businco: O človeški prehrani (4) »Maščobe in prehrana«. 13.30 Glasba po željah. 16.10 Operetne melodije. 17.00 Znani pevci. 17.35 Lepo pi-sanje. 17.55 Moj prosti čas. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Stare pesmi v sodobni izvedbi. 19.10 Pod farnim zvonom župne cerkve na Katinari. 19.40 Zbor »Emil Adamič« iz Ljubljane. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 J. Tavčar: »Zagonetna smrt navadnega človeka«. Detektivka. 21.30 Vabilo na ples. 22.30 Zabavna glasba.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Dne 7. oktobra nam je umrl prijatelj

ing. Lojze Battelino

pečarski mojster iz Mengša

Za njim ostaja v nas bolečina in tisoč spominov na vsa lepa skupna doživetja.

Prijatelji iz Trsta

ZAHVALA

Ob bridki izgubi dragega moža in očeta

dr. Mirka Legiša

se najtopleje zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani v teh težkih trenutkih ter počastili njegov spomin. Posebna zahvala čč. duhovščini za podeljena tolažila vere in za opravljene obrede.

Vižvle, 12. oktobra 1970

Družina